

Vals

Vals

Vals ben ik geworden,
als een valse hond,
geleid door slechte bazen.

Wijs niet naar mij,
Want dan bijt ik.
Kijk me niet aan,
want dat beschouw ik,
als afwijzing en oordeel.
Altijd schrik ik zelf hiervan.

Diep daaronder ben ik,
Immer altijd die lieve pup.
Dat oordeel is niet van mij,
maar uit omstandigheden,
het is mijn ver-leden,
dat ontworteld heeft.

Ik zoek altijd die ouwe meester,
die mij Mij terug geeft,
die moed heeft te staan.
door verwrongen angst,
mij te kennen wie ik ben.
Mijn angstig van mij af bijten,
te vergeten en rustig te laten,
om oude kramp te verlossen.